

Roger Friedlein / Barbara Richter (Hrsg.):

Die Spezialität des Hauses. Neue katalanische Literatur

München: Babel Verlag, 1998, ISBN 3-928851-29-9, 143 pàgs.

Roger Friedlein i Barbara Richter han editat recentment en alemany aquesta antologia encapçalada amb el subtítol de *Nova Literatura Catalana*. La idea de la publicació va arrencar a partir d'uns contactes entre autors de casa nostra que l'any 1995 participaren en una setmana «catalana» a Berlín amb la finalitat de difondre les lletres catalanes – les més modernes – i d'encetar així un diàleg amb el públic alemany. Públic que a penes podia haver accedit a la lectura de les poques traduccions i, per descomptat, encara més minoritari el públic que havia accedit als originals. De fet, és cert que els autors que apareixen en aquesta antologia no formen cap generació ni participen d'una mateixa escola. No es pot dir tampoc que hi siguin tots els més significatius, però realment tots ells són figures indiscutiblement consolidades dins la panoràmica actual. I, a més, encertadament, potser amb voluntat alcoveriana: «des de Perpinyà fins Alacant, des de Fraga fins a Maó» o, com ara expressament, des de València als Pirineus, des d'Eivissa a Mequinensa, sense oblidar, evidentment, la gran metropoli.

En el pròleg Roger Friedlein fa un breu però acurat repàs a les antologies catalanes publicades fins ara en llengua alemanya i les relaciona amb els principals moments polítics i culturals de la història de Catalunya a partir de la darrereria del segle passat. És una introducció excel·lent, concebuda també per als més neòfits que s'acosten a la literatura catalana més recent. Dic recent perquè si alguna cosa tenen en comú els escriptors que conformen aquesta antologia és que la majoria d'ells es va donar a conèixer públicament durant els anys vuitanta si n'exceptuem la brillant figura de Joan Brossa. És justament un poema de Brossa que il·lustra la portada en què es reproduceix el bell escenari de *Poema visual*, una tria feliç que atorga vigència i, sobretot, molta emoció arran de la recent mort de l'artista.

Són quinze els autors que s'hi proposen. Són retalls de prosa o narracions breus i, per descomptat, també de poesia (aquesta última en versió bilingüe). Textos que conformen una paleta bigarrada i molt innovativa, exponent d'una expressió ja no solament reivindicativa o de lluita política, sinó amb les característiques pròpies de qualsevol altra literatura, *normalitzada*, si és que es pot dir d'alguna manera. Pluralitat, doncs, de perspectives, de tècniques, d'expressions o veus; els exemples: l'absurd en el relat de Josep Maria Fonalleras, l'humor mordaç de Gabriel Galmés, els valors testimonials esdevinguts gairebé mítics evocats per Jesús Moncada o Maria Barbal, les situacions i els personatges urbans i quotidians però sempre amb una punta de sorpresa i bogeria de Quim Monzó i Sergi Pàmies, el caire memorialista de les darreres obres de Ferran Torrent, la delicadesa estètica de Maria-Mercè Marçal malauradament també desapareguda, el divertit i extravagant relat d'Isabel-Clara Simó que serveix per donar títol a l'antologia o la mirada i el ritme poètics que es copsen en el relat d'Antoni Mari. I en poesia: els treballs experimentals de Xavier Lloveras o Albert Roig, l'angoixa existencialista dels poemes de Narcís Comadira, les sempre novíssimes creacions d'Enric Casassas, punxents i paradoxals, i com hem dit, la poesia experimental, visual, d'arrels cabaretístiques o inspirades en la *Commedia dell'Arte* de Brossa.

Finalment, i és d'agrair, a part de les fonts, s'hi inclouen unes sumàries dades biogràfiques dels autors amb fotografia inclosa.

L'antologia, doncs, atorga una visió moderna, complexa i viva, a voltes divertida de la literatura catalana més recent. Tot i la brevetat obligada dels

textos, en queda assegurada la qualitat, no només intrínseca que els originals atorguen, sinó també gràcies a les acurades i mirades traduccions.¹

Rosina Nogales
(Tübingen)

¹ Les traduccions han estat dutes a terme per T. D. Stegmann, T. Moser, S. Harmuth, A. Wesch, M. Lübcke, el mateix Casassas amb col·laboració amb S. Hagemann, R. Kailuweit, A. Holweck, W. Heyder, H. Ehrlicher i, sobretot, per R. Friedlein.